

Ramon Erra guanya el premi Mercè Rodoreda

L'autor d'Escolta, Volòdia! proposa a 'La vida per rail' un recorregut per diversos països europeus a partir d'un recull de contes ambientats en trens

JORDI NOPCA

Ramon Erra diu que va néixer "per atzar a Vic l'any 1966", però que es considera "lluçanenc al cent per cent". Si a la seva última novel·la, *Escolta, Volòdia* (La Magrana, 2010) construïa un homenatge al comunista de poble en un ambient molt proper al seu –en més d'un escenari coincident amb la pròpia biografia–, a l'hora d'escriure els contes de *La vida per rail* ha provat de recordar els viatges que feia per l'Europa de l'Est durant la dècada dels 80 amb Inter-rail, vint anys després i en unes condicions força diferents: "Si amb vint-i-pocs anys vaig recórrer Europa en tren amb la intenció de conèixer gent i vides, fa un parell o tres d'anys ho vaig tornar a fer amb la dona i els fills –explica–. Una part d'aquest recull de contes ha sortit de l'experiència, d'altres els tenia escrits abans. Rellegint-los m'he adonat que amb els anys et fixes en realitats diferents".

Erra assegura que els seus contes "no són una història de pares i fills", tot i que en alguns casos estiguin construïts "des d'una òptica una mi-

MANOLO GARCÍA

ca més familiar que abans". A l'hora de valorar *La vida per rail*, Francesco Ardolino, representant del jurat, va remarcar ahir que "hi ha un equilibri gairebé perfecte entre la maduresa narrativa del narrador i la frescor de tot el recull. Per a Erra –va afegir– el mapa no és el territori: en el seu llibre demostra que no es pot jugar amb la geografia".

La trajectòria literària d'Erra ja té una dècada de recorregut, que va començar precisament amb un recull de contes, *La flor blanca de l'estramoni* (La Magrana, 2001), va continuar amb un llibre de viatges, *A Bòsnia ens trobarem* (Emboscall, 2004) i un altre recull de contes, *Pólvara del quatre de juliol* (Galera, 2007). L'any 2008 va publicar la seva primera novel·la, *Desfent el nus del mocador* (La Magrana, 2008), premi Salamó de narrativa catalana, que va anar seguida d'*Escolta Volòdia!* Els dos llibres experimentaven amb narracions inserides en un relat general que avançava i retrocedia en el temps sense la linealitat a la qual obliguen els viatges en tren, motor inspirador de *La vida per rail*. "Quan pugues al tren tens una història que pots deixar enrere i una que penses que queda al teu

davant. Per arribar-hi només pots seguir la línia que et marca el recorregut o baixar en alguna de les estacions que queden entre un punt i l'altre –explica l'autor–. Els trens han estat recurrents en mi durant molt de temps, i era més o menys lògic que, tard o d'hora, acabaria intentant publicar un recull de narracions sobre el tema".

La vida per rail està integrat per un conjunt de narracions –"no em facis dir quantes, no me'n recordo!", diu Erra– que passen els protagonistes per ciutats com Milà, Venècia, Budapest, Bratislava i Cascais. "Hi ha contes amb humor negre, d'altres que juguen amb els patrons de la narració de terror, algun que inclou elements propis d'aquest subgènere que són els pamflets turístics i fins i tot algun en què el tren es converteix en escenari d'un misteri", explica. Les dosis d'intriga, assegura, no tenen res a veure amb les novel·les d'Agatha Christie, però sí que hi ha algun element draculesc. "Un dels contes està inspirat en un viatge en tren que travessava tot Transsilvània. Més que vampirs, el que apareix a la narració és la por als xucladors de sang".

A *La vida per rail* hi ha des de microcontes de mitja pàgina fins a narracions més llargues que en cap cas s'acosten a les dimensions d'una *nouvelle*: "Per a mi, el conte és bastant breu. No em sento capaç d'allargar una història fins a les 40 pàgines: o la condense en una desena de fulls o acaba sent una novel·la". Sempre disposat a experimentar, algunes de les narracions de l'últim recull d'Erra "reflexionen sobre com construïm les històries", i d'altres ofereixen "el gust per jugar amb les paraules" marca de la casa. "El meus ulls se sorprenen de tot. Segueixen observant i meravellant-se amb la vida: potser és poca cosa i no n'hi ha prou, però sóc així". ♦♦

Els 11 premiats

J.N.

Sant Jordi S. Alzamora

Després de *Miracle a Lluçmajor*, Sebastià Alzamora torna amb *Crim de sang*, un

thriller ambientat a la Guerra Civil. El finalista del Sant Jordi ha estat Joan Mas amb *Kabul i Berlín a l'últim segon*.

Carles Riba Marcel Riera

Filòleg i traductor –acaba d'aparèixer la seva versió de *La marca de l'aigua*, de Joseph Brodsky–, Riera dedica el seu últim poemari, *Llum d'Irlanda*, a la pàtria de Seamus Heaney.

Mercè Rodoreda Ramon Erra

Des que va debutar amb *La flor blanca de l'estramoni* (2001), Ra-

mon Erra ha compaginat els llibres de contes i les novel·les. *La vida per rail* arriba dos anys després d'*Escolta Volòdia*.

Folch i Torres Jordi Folck

"El *Llibre d'encanteris de la vella Taràndula* és una novel·la una mica passada de voltes, com jo", va reconèixer ahir Folck. El 19è llibre de l'autor inicia una sèrie de la qual ja en té escrits els tres primers títols.

Joaquim Ruyra Mercè Anguera

Mestra de formació i d'ofici, Mercè Anguera ha escrit a *La princesa invisible*, sobre "tres generacions de dones amb una mirada tendra i amb sentit de l'humor".

Òmnium de Comunicació Club Super3

L'espai infantil de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals s'ha emportat el segon premi Òmnium de Comunicació.

Memorial Joan B. Cendrós Liz Castro

Catalonia Press, de Liz Castro, ha guanyat el premi que reconeix tre-

MANOLO GARCÍA

ELS PROTAGONISTES DE LA 61a NIT DE SANTA LLÚCIA, A L'AUDITORI DE BARCELONA

balls publicats o emesos fora dels Països Catalans.

Esport i Ciutadania Premi desert

Convocat a mitges per Òmnium Cultural i el FC Barcelona, aquest any el premi ha quedat desert.

Joan Profitós

A. de Montserrat / Guillem Turró Dos treballs han aconseguit el premi d'assaig pedagògic. El primer, d'Anna de Montserrat, es titula *Set notes per a una formació del tacte*

educatiu. El segon, de Guillem Turró, *Pedagogia, esports i valors*.

Joan Maragall d'assaig Josep Otón

El reencarnament postmodern, obra de Josep Otón, s'ha emportat el 22è premi Joan Maragall d'assaig sobre cristianisme i cultura.

F. Soldevila de biografia Vicent Baydal

L'assaig guanyador, escrit per Vicent Baydal, fa viatjar els lectors fins a la València del segle XIV.